

Η ΤΗΛΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΟΝ ΚΑΙΡΟ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ

Άρθρο της Βαρβάρας Τόλιου (B2)

Πριν δύο χρόνια περίπου, όταν η πανδημία εισέβαλε στις ζωές μας, η τηλεκπαίδευση κυριάρχησε στην καθημερινότητα των μαθητών και των φοιτητών. Ήταν μια πρωτόγνωρη εμπειρία που άφησε σε όλους μας "γλυκόπικρες" αναμνήσεις.

Είναι γεγονός ότι η τηλεκπαίδευση πρόσφερε στους μαθητές την δυνατότητα της μάθησης στην άνεση του σπιτιού τους, χωρίς να επιβαρύνονται από αμέτρητες εργασίες και διαγωνίσματα. Τουλάχιστον

τους πρώτους μήνες της πανδημίας, οι απαιτήσεις δεν ήταν υψηλές. Επρόκειτο για μια περίοδο προσαρμογής για τους μαθητές αλλά και τους καθηγητές οι οποίοι δεν ήταν εξοικειωμένοι με τον συγκεκριμένο τρόπο διδασκαλίας. Ωστόσο, εκείνο που έχει ιδιαίτερη σημασία, είναι οι τεχνολογικές δεξιότητες

που ανέπτυξαν οι μαθητές καθ' όλη την διάρκεια της τηλεκπαίδευσης, οι οποίες θα αποβούν χρήσιμες στην μετέπειτα ζωή τους.

Σε μια προσπάθεια προσέγγισης του ζητήματος από άλλη άποψη, αντιλαμβάνεται κανείς ότι η τηλεκπαίδευση είχε και αρνητικές επιπτώσεις στις ζωές των νέων. Καταρχάς, ένα μεγάλο ποσοστό μαθητών αντιμετώπιζε καθημερινά τεχνικά

προβλήματα, τα οποία αφορούσαν κυρίως την σύνδεσή τους. Έτσι, χάνονταν διδακτικές ώρες με αποτέλεσμα να δημιουργούνται μαθησιακά κενά, ιδιαίτερα σε μαθητές που αντιμετωπίζουν δυσκολίες (π.χ δυσλεξία).

Τέλος, η τηλεκπαίδευση "έθισε" περισσότερο τους μαθητές στις οθόνες των υπολογιστών/κινητών, τους εξάντλησε σωματικά αλλά και ψυχολογικά αφού τους απομάκρυνε από το σχολικό περιβάλλον, τις δραστηριότητές τους και από κάθε άλλη μορφή κοινωνικοποίησης.

Συνοψίζοντας, η πανδημία ήταν μια δυσάρεστη περίοδος της ζωής μας που αναμφίβολα θέλουμε να ξεχάσουμε. Όσον αφορά την τηλεκπαίδευση, προσωπικά, θα ήθελα να κρατήσω μόνο το θετικό, δηλαδή την εξοικείωση με αυτή την μορφή εκπαίδευσης, και να ξεχάσω την ψυχολογική επιβάρυνση που προκάλεσε και σε εμένα αλλά και στους περισσότερους μαθητές.